

*„Погляд у світ літератури
Ірен Роздобудько”
(до 50-річчя від дня народження)*

Біобібліографічний нарис

91.9 : 83.3 (4УКР)

П 43

Інформаційне видання містить короткий нарис життя і мистецької діяльності української журналістки, письменниці, поетеси – Ірен Роздобудько, хронологічний покажчик художніх творів та окремий перелік критичних та літературознавчих статей з періодичних видань.

Укладач: Л.С. Горай.

Відповідальна за випуск: В.Д. Чіка

Біографічні акценти:

Ірен Роздобудько – письменниця, журналістка, поетеса

Людина має право на єдину свободу – бути собою.

(Ірен Роздобудько)

Народилася Ірен Роздобудько 3 листопада 1962 року в Донецьку. Саме Ірен, а не Ірина чи Ірена. Батько майбутньої письменниці страшенно захоплювався твором „Сага про Форсайтів”, особливо Ірен Форсайт. Він малював її у своїй уяві, та так пристрасно, що його дружина вирішила назвати дочку іменем героїні твору.

Тепер Ірен Роздобудько – відома українська письменниця, журналістка, поетеса, автор книг.

Закінчила факультет журналістики Київського Національного Університету. Працювала у Донецькому відділку ТАРС-РАТАУ телеграфісткою, у багатотиражці Донецького металургійного заводу, журналістом та диктором радіогазети. З 1988 року живе в Києві. Працювала в газеті „Родослав”, коректором журналу „Сучасність”, оглядачем на першому й третьому каналах Національної радіокомпанії, оглядачем у газеті „Всеукраїнські відомості”, заступником головного редактора в журналі „Наталі”, головним редактором у журналі „Караван історій. Україна” та журналістом у журналі „Академія”. Працювала також офіціанткою в ресторані, шпрыхшталмейстером в цирку, Снігуронькою у фірмі „Свято”, завідувачем відеосалону у кінотеатрі.

Вона захоплюється створенням мультиків, малює, вишиває бісером, грає на гітарі, плаває з аквалангом.

Ірен Роздобудько – гідний фахівець пера, одна з найбільш успішних українських письменниць, що спробувала власні сили у низці літературних жанрів. Автор сценаріїв, ілюстрацій до книг Лариси Масенко, Елеонори Соловей, Леся Танюка. Кожна з написаних нею книг здобуває читацькі симпатії.

„Жіноча література”, яку яскраво представляє Ірен Роздобудько, займає значне місце в історико-культурному процесі України. Ірен Віталіївна – одна з найпомітніших репрезентантів постмодернізму. Вона

є прикладом унікального українського феномену – це письменниця, що зробила собі літературну кар'єру після перемоги у найпрестижнішому всеукраїнському конкурсі „Коронація слова”, котрий, як справедливо мовиться у тексті запрошення, „створює нову хвилю української літератури – яскраву, різножанрову, захопливу, яка є дзеркалом сьогодення і скарбом для майбутніх поколінь”. Це той рідкісний випадок, коли перша книга стала справді першою, а не останньою. І ще більш рідкісний випадок, коли дебютант виявився на диво працездатним та продуктивним автором.

Розпочата у 2000 році перша публічна проба пера перейшла у літературну кар'єру з довгим списком романів. У 2012 році в активі письменниці – двадцять книжок і п'ять фільмів.

Відомий літературознавець Ярослав Голобородько ставить письменницю на один щабель із Юрком Покальчуком. „Її художній простір має класично-літературні родимки, обриси, профілі – й без них неможливий”. В її доробках глибоко та естетично довершено викладено дійсно жіночий погляд на почуття, на життя, на творчість.

Письменницю люблять і шанують читачі, тому, що вона не нав'язує їм мелодрами свого життя, а навпаки, завжди повернута обличчям до них, до їхніх проблем.

Творчі нагороди та відзнаки:

- Лауреат (2000, 2001 рр.) та переможець (2005 р.) літературного конкурсу „Коронація слова”.
- Міжнародна літературна премія ім. князя Ю. Долгорукого (2005) за роман „Ранковий прибиральник”.
- Лауреат конкурсу „Книга року” від телерадіокомпанії „Бі-бі-сі” (2006).
- „Золотий Фенікс” – Гран-прі щорічного Міжнародного книжкового фестивалю „Світ книги” у м. Харків (2007).
- Лауреат премії ім. Нестора Літописця за аудіокнигу „Зів'ялі квіти викидають” (2007).
- Переможець (перше місце) міжнародного конкурсу дитячої літератури „Портал” (2007).

– Спеціальна відзнака конкурсу „Коронація слова 2011” у номінації „Кіносценарії” за „Садок Вишневий...” (разом із Олесем Саніним).

– Відзнака „Золотий письменник України” (2012 р.) – це відзнаки українським авторам, чиї друковані романи від початку 2000 року перевищили 100-тисячні наклади.

Хронологія художніх творів

Вірші:

1989 – „Штрих на чорній цераті”

1994 – „Ангели на дротах”

Романи:

2001 – „Мерці” (Кальварія, Львів).

2002 – „Ескорт у смерть” (Кальварія, Львів; перевидано – Фоліо, Харків, 2007).

2005 – „Він: Ранковий прибиральник. Вона: Шості двері” (Нора-Друк, Київ).

2005 – „Гудзик” (Фоліо, Харків; перевидано – Нора-Друк, Київ, 2011).

2006 – „Дванадцять, або Виховання жінки в умовах, не придатних до життя” (Фоліо, Харків) – роман-алюзія.

2006 – „Зів'ялі квіти викидають” (Нора-Друк, Київ).

2006 – „Останній діамант міледі” (Фоліо, Харків) – авантюрний детектив.

2007 – „Пастка для жар-птиці” (Фоліо, Харків).

2007 – „Амулет Паскаля” (Фоліо, Харків).

2007 – „Життя видатних дітей” (Грані-Т, 2007).

2007 – „Коли оживають ляльки” (Грані-Т, 2007).

2007 – „Оленіум” (Фоліо, Харків) – комедія абсурду.

2007 – „Переформулювання” (Нора-Друк, Київ).

2008 – „Дві хвилини правди” (Нора-Друк, Київ).

2008 – „Все, що я хотіла сьогодні...” (Фоліо, Харків).

2009 – „Гра в пацьорки” (Нора-Друк, Київ).

2010 – „Перейти темряву” (Фоліо, Харків).

- 2011 – „Мандрівки без сенсу і моралі” (Нора-Друк, Київ).
 2011 – „Мелкий бисер” (Фоліо, Харків) – оповідання.
 2011 – „Я знаю, що ти знаєш, що я знаю” (Нора-Друк, Київ).
 2012 – „Якби” (Клуб сімейного дозвілля, Харків).

Мовою критиків:

штрихи творчого портрету Ірен Роздобудько

Алексєєва Н.О., літературний критик:

„Поняття „текст” із розвитком лінгвістики тексту як окремої галузі мовознавства розширюється і поглиблюється. Сьогодні вимагає дивитися на текст опосередковано – через особистість реципієнта, до сприйняття чого він готовий, яких відкриттів, вражень очікує і який вплив на нього може справити текст.

Постає проблема критеріїв вибору текстів для лінгвістичного аналізу, вирішення якої висвітлює цінність текстів, зокрема художніх. Безсумнівно, що класики української літератури філігранно володіли словом і залишили спадщину, яка вважається неперевершеною. Але як читаємо у П. Тичини: „нове життя нового прагне слова”, то, звісно, на теренах української художньої літератури з’являються нові імена, серед них Ірен Роздобудько – одна з найуспішніших сучасних українських письменниць, яка працює в різних жанрах – від психологічних трилерів та детективів до романів-ілюзій. Вона вміло керує українським словом і має широке коло читачів і глядачів (оскільки два її романи „Гудзик” і „Зів’ялі квіти викидають” екранізовані). Її можна назвати „жінкою-бджілкою” через працьовитість та відданість слову, крім редакторської роботи в „Каравані історій. Україна”, Роздобудько працює над кількома романами одночасно. Письменниця говорить, що вустами своїх героїв з’ясовує певною мірою питання про сенс життя.

...Зазначимо, що проведені дослідження мови романів Ірен Роздобудько на стилістичному рівні не вичерпує всіх текстотворчих

можливостей письменниці, свідчить про високий потенціал її творчості, про появу значущої особистості текстотворця в колі нової генерації сучасних українських письменників.”

Вдовиченко Галина, українська журналістка та письменниця:

„Ірен Роздобудько та Ігор Жук. Жук: „Ірен як літератора я відкрив для себе лише після нашого знайомства – не дуже вірив у рівень нового українського письменства, розхваленого різними „коронаціями”, та ще й жіночого. Тому навіть трохи побоювався прочитати першу книжку Ірен Роздобудько – не хотілося розчаруватися. А після першої книжки „проковтнув” решту. І до „Коронації слова” змінилося ставлення (тут мені як комп’ютернику бракує смайлика :)). Хоч, крім того, що це справді об’єктивно добротні, справді талановиті твори, є ще й суб’єктивне – в них то там, то тут проступають, впізнаються риси коханої людини. Але це вже – додатковий „бонус”.”

Голобородько Ярослав, вчений-філолог, літературознавець літературний критик:

„Упродовж 2005-2008 років свій прозовий тренд оформила і Ірен Роздобудько. І зробила це з амбітною настійливістю й аспектно-стильовим розмахом. Колекція її нових книжок розрахована майже на всі ціннісні й споживчі смаки.

Тексти Ірен Роздобудько є достатньо різними за своїми фабульно-жанровими ознаками. Проте саме це дозволяє оприлюднити наявність спільних конструктів, кріплень, на яких усі вони тримаються. Ці спільні конструкти охоплюються формулою-визначенням „поетика усеможливих пригод”.

Мотив пригоди/пригод виступає основоположною субстанцією в художній серії Ірен Роздобудько. У її прозі пригоди інтерпретуються у трьох основних вимірах: як сюжетні, часопросторові подорожі („Останній діамант міледі”), як психологічні, внутрішньо-особистісні мандри („Він: Ранковий прибиральник. Вона: Шості двері”, „Зів’ялі квіти викидають”), як синтез цих двох – переважно зовнішньої та акцентовано внутрішньої

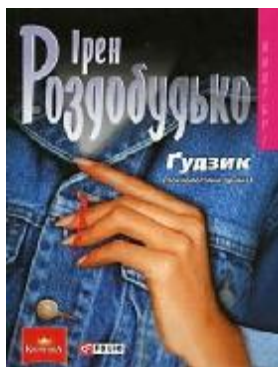
– мандрівних форм „Гудзик”, „Дванадцять, або виховання жінки в умовах, не придатних до життя”, „Дві хвилини правди”). Й сама Ірен Роздобудько постає дизайнером пригод, яка не вдовольняється віднайденими фабульними лекалами і переймається шуканням нових сюжетно-оповідних ресурсів.”

Горболіс Лариса, доктор філологічних наук, професор:

„Вона не створює літературу, не шукає прототипів, не намагається „фотографувати” реальність, не прагне бути в контекстах – вона інтуїтивно узагальнює й дивується, коли називають конкретних людей, з якими відбувалися такі історії, як з героями її творів. Присутність цієї письменниці в українській літературі – незаперечна.

...Проза мисткині в постмодерній світоглядно-художній парадигмі вирізняється „акцентованим психологізмом” і прикметна прагненням авторки творити літературу, яка наповнювала б життя сенсом, виховувала читача, дбала про його смаки й уподобання. Очевидно, тому вона так вимоглива до своїх творів й особливо втішена, коли уважний читач виявляє підготовані нею загадки, розкодовує підтекст і, можливо, відкриває не зауважене авторкою, а іноді й дещо несподіване для неї. Наявність у її творах „повітряних пасток” (за висловом Т. Денисової) унеможлиблює традиційний переказ її прозописьма (як це зазвичай усталено для творів більшості її сучасників, колег по перу), змушує читача замислитися, проаналізувати.”

Джугастрянська Юлія, літературознавець, куратор проекту „Коронація слова”:

„Твір, написаний жінкою, має репрезентувати концептуальну картину світу, що базується на жіночому естетичному досвіді, системі жіночих культурних цінностей.

... Жіноча сутність у романах Ірен Роздобудько „Гудзик” та „Останній діамант міледі” – доволі складна та неоднозначна. В обох творах постать жінки-персонажа, що рухає сюжет, подвійна. Єлизавета та Ліка в „Гудзику”, Влада і Жанна в „Останньому діаманті міледі” – це ніби два боки однієї медалі, дві іпостасі однієї жіночої сутності. Сильна – і ніжна.

Єлизавета, Влада – творчі, неординарні особистості, які розкривають свій потенціал, долаючи життєві труднощі. ... натомість Ліка, Жанна постають трохи химерними, епатажно-чудними, яскравими, але дещо непристосованими до повсякденного життя. Однак бінарна опозиція „сильна жінка – слабка жінка” залишається сталою попри всі градації в характерах персонажів. ...Така нерозривна єдність витворює надсюжетно амбівалентний образ жінки – сильної і слабкої водночас, самодостатньої, здатної на блискучу самореалізацію, і zarazом – хисткої, такої, що потребує опіки й опори.”

Криштопа Марія, письменниця, журналіст, редактор:

„Подорож із викрутасами” ...завдяки українським письменникам та видавцям вітчизняний читач отримав уже четверту travelling-ову книжку із серії „Мандри”. Вийшли друком „Мандри без сенсу і моралі” Ірен Роздобудько. Роздобудько вперше описує свої подорожі в окремій книзі. Тут десять розповідей про десять країн – невеликих за обсягом, тому книга теж невелика, проте – в палітурці. Таку книгу можна добре розглянути.

У небі килим-літак, на якому кілька глечиків, ноутбук, горнятко кави та сама Ірен Роздобудько, яка привітно махає рукою читачеві, пропонуючи заглянути під палітурку.

Читач ознайомлюється з десятьма країнами через враження автора. Фінляндія, Швеція, Хорватія, Єгипет, Малайзія, Греція, Чехія, США, Ізраїль, Мальта відкривають свої таємниці лише прискіпливим оченятам, які хочуть усе бачити. Ну, і зробимо похибку на її величність Випадковість, існування якої дехто скептично заперечує, мовляв, який ти, такі й твої придибенції, тому нічого тут про випадковості говорити. Може, воно й так, але у книзі Роздобудько випадковостям відведено забагато місця. Вони перетворюються у пригоди – часом кумедні, часом не дуже. Як от недогляд туристичної агенції щодо години відльоту і „щастя” опинитися в чужій країні з 20 доларами на двох. Проте приємних таки більше.

...Ну ось так – галопом не лише по Європі. Залишилося згадати про те, що кожен розповідь завершують списки відомих письменників – представників кожної з описаних країн, а також – рекомендації самої

авторки щодо того, що саме з їхнього творчого доробку треба почитати. Ще одна родзинка – рецепти страв кожної країни.”

Повсткін Євген, журналіст Інтернет-часопису про культуру „Культурний тренажер”:

„У романі „Оленіум” ...об'єктом застосування політтехнології стали не електоральні симпатії й навіть не формальні результати виборів, а реальність як така. Певні політики почали активно використовувати свій комунікативний, фінансовий та медійний арсенал, щоб пересотворювати дійсність, вочевидь, змагаючись у цьому з митцями. У такій реальності причинами громадянської війни... можуть

стати чийсь укази, постанови, коментарі та висловлювання, балаган навколо переділу влади та майна є нібито найважливішою подією всього українського життя. Така паралельна дійсність є не правдоподібнішою, ніж історія Роздобудько про оленярство на теренах України. Нескінченим гучним заявам політиків все одно вже ніхто не вірить, але тим не менш риторикою тією користуються. Поклоніння риторичі, марнославству та матеріальним благам визначає реальність, в якій живуть герої Роздобудько. Те, що риторика стоїть у центрі твору – творче досягнення письменниці.”

Поліщук Ярослав, літературознавець, культуролог:

„Гендерні взаємини в посткомуністичному соціумі – одна з „гарячих” тем сучасної жіночої прози. Це можуть бути і стосунки, зображені з традиційного погляду, тобто з позиції звичайної жінки, ідеалом якої є просте родинне щастя, і становлення тендерних взаємин жінок виняткових, наділених творчим даром та надзвичайними амбіціями. Такі проблеми спостерігаємо у творах письменниць середнього покоління, яке сьогодні репрезентує і Ірен Роздобудько.”

Потеляхіна Марина, автор Інтернет-часопису про культуру „Культурний тренажер”:

„Проза Ірен Роздобудько наділена якоюсь невловимою магією, секрет якої знає лише справжній письменник...”

В одному з інтерв'ю пані Ірен відзначила, що в сучасній українській літературі бракує відвертості й мудрості. Вона прагне донести це своєю творчістю, й у діалогії „Він: Ранковий прибиральник. Вона: Шості двері”. Їй, на мою думку, це цілком вдалося: щира й безпосередня оповідь сполучається з екзотичним матеріалом у першому романі і з автобіографічними враженнями у другому, тому книжка легко читається, а її сюжет ще довго тримається в пам'яті й спонукає до роздумів...”

Родик Костянтин, український літературний критик та журналіст, член журі конкурсу „Коронація слова”:

„...роман Ірен Роздобудько вважаю зразком жіночої модерної прози, яка особливо сьогодні репрезентована у світі Нобелівською лауреаткою Ельфрідою Єленек”.

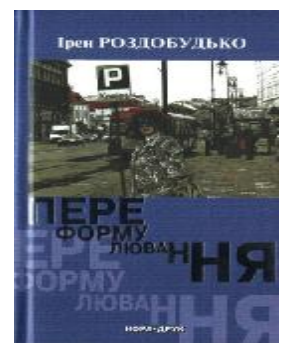
Соскін Володимир, літературний критик, автор „Слова Просвіти”:

„Ірен Роздобудько – одна з найуспішніших українських письменниць. ...Певний життєвий досвід дозволив пані Ірен Роздобудько написати 25 книжок, проте вона не вважає себе професійним літератором.

У ній є неабияка твердість характеру, принциповість, проте пані Ірен вражає філософською терпимістю, коли іноді спілкується з безцеремонними та безпардонними читачами... У творах різна – детективна, психологічна, трагікомічна, містична, навіть сатирична.”

Улара Г., літературознавець:

„Книга „Переформулювання” Ірен Роздобудько складається із трьох рівних частин: ніби-мемуари сповідального типу, такі собі колумністичні вправи й передруки інтерв'ю письменниці та рецензій на її книжки ...власне „Переформулювання” – це сто сторінок автобіографічних нарисів (в тому чи іншому вигляді впродовж останнього року ці оповідки з'являлися на сторінках „Post-Поступу”). Втім, книжка „Переформулювання” – на двісті сторінок більша за цей „несправжній роман” (авторське визначення) та вдвічі цікавіша за просту сповідь комерційної письменниці. Удвічі, бо книжка цікава не лише як твір, а й як літературна стратегія. Говорячи про

паратекст, зазвичай говорять про навколотекстове оточення, а саме заголовок, епіграф, присвяту, серійну й „індивідуальну” анотації, тощо. Паратекст „Переформулювання” – це дві третини твору.”

Шульга Дмитро, літературознавець:

„Якби” попри свою наукову неймовірність, психологічно переконливий роман: створені авторкою образи напрочуд живі та об’ємні, вони часом доволі несподіваним чином відкриваються перед читачем; їхні думки й учинки змушують співчувати їм, актуалізувати для себе те, про що іноді не маєш часу замислитися в рутині повсякденного життя. Це дивовижно особистий роман як для авторки, так і для читача.”

Бібліографія

Твори

1. Роздобудько, І. В. Гудзик : (психологічна драма) / І. В. Роздобудько ; худож.-оформ. І. В. Осипов. – Х. : Фоліо, 2008. – 222 с. – (Колібри).
2. Роздобудько, І. В. Дві хвилини правди : роман / І. В. Роздобудько ; обкл. Ю. Волгін. – К. : Нора-Друк, 2008. – 248 с. – (День Європи).
3. Роздобудько, І. В. Коли оживають ляльки : [для мол. шк. віку] / І. В. Роздобудько ; худ. Я. Роздобудько, Ю. Толмачова. – К. : Грані-Т, 2007. – 60 с. : іл. – (Сучасна дитяча проза).
4. Роздобудько, І. В. Мандрівки без сенсу і моралі / І. В. Роздобудько ; обкл. І. Жук. – К. : Нора-Друк, 2011. – 192 с. – (Мандри).
5. Роздобудько, І. В. Останній діамант міледі : авантюрний детектив / І. В. Роздобудько ; худож.-оформ. І. В. Осипов. – Х. : Фоліо, 2006. – 222 с. – (Колібри).
6. Роздобудько, І. В. Пастка для жар-птиці : роман / І. В. Роздобудько ; худож.-оформлювач Л. Д. Киркач-Осипова. – Х. : Фоліо, 2007. – 159 с. – (Література).
7. Роздобудько, І. В. Перейти темряву / І. В. Роздобудько ; худож.-оформ. О. М. Артеменко. – Х. : Фоліо, 2012. – 155 с. – (Графіті).

8. Роздобудько, І. В. Пригоди на невідомому острові / І. В. Роздобудько ; худ. О. Грищенко. – Вінниця : Теза, 2008. – 156 с. : іл. – (Пригодницька бібліотека).
9. Роздобудько, І. В. Про Блеза Паскаля, Вольфі Моцарта, Ганса Андерсена, Катрусю Білокур, Чарлі Чапліна : [історії з життя] / І. В. Роздобудько ; худ. О. В. Баранова, А. Котова, О. Плоскіна. – К. : Грані-Т, 2007. – 144 с. : іл. – (Життя видатних дітей).
10. Роздобудько, І. В. Увядшие цветы не выбрасывают : роман / І. В. Роздобудько ; худож.-оформ. Л. Д. Киркач-Осипова. – Х. : Фолио, 2007. – 191 с. – (Литература).
11. Роздобудько, І. В. Утренний уборщик. Шестая дверь : романи / І. В. Роздобудько ; худож.-оформ. І. В. Осипов. – Х. : Фолио, 2007. – 351 с. – (Литература).
12. Роздобудько, І. В. Я знаю, що ти знаєш, що я знаю : роман / І. В. Роздобудько ; обкл. І. Жук. – К. : Нора-Друк, 2011. – 240 с. – (День Європи).

З періодичних видань

1. Антипова, Л. „Донбас навчив мене бути сильною” : життя й творчість І. Роздобудько : урок, 11 кл. / Л. Антипова // Українська мова та література ШС. – 2011. – № 33-34. – С. 37-39.
2. Бойко, В. Читати! Читати! Читати! : українська фемінна проза / В. Бойко // Українська література в загальноосвітній школі. – 2008. – № 3. – С. 26-28.
3. Власенко, О. Жінка – мудра берегиня роду / О. Власенко // Українська література в загальноосвітній школі. – 2009. – № 3. – С. 38-42. [про твори Ірен Роздобудько]
4. Герасименко, Н. Особливості творчої манери Ірен Роздобудько : [типологія творів письм. І. Роздобудько, переможниці конкурсу „Коронація слова (2005 р.)”] / Н. Герасименко // Слово і час. – 2005. – № 11. – С. 36-39.

5. Голобородько, Я. Українська FESHION-література : літературознавчий есей [Ірен Роздобудько] / Я. Голобородько // Українська мова та література. – 2011. – № 21. – С. 20-24.
6. Голобородько, Я. Художнє IQ Ірен Роздобудько / Я. Голобородько // Українська література в загальноосвітній школі. – 2011. – № 6. – С. 5-8.
7. Горболіс, Л. „Ранковий прибиральник” Ірен Роздобудько – роман про повернення в Україну / Л. Горболіс // Слово і час. – 2011. – № 1. – С. 52-58.
8. Джугастрянська, Ю. Ірен Роздобудько: коли жінка – поет... / Ю. Джугастрянська // Дивослово. – 2009. – № 1. – С. 59-61.
9. Ірен Роздобудько: я не нав’язую читачам свої мелодрами : [розмова з письменницею і ред. журн. „Караван історій” І. Роздобудько / розмовляла Є. Кононенко] // Україна молода. – 2006. – 17 листоп. (№ 214). – С. 21.
10. Кисла, Т. Специфіка маски автора ремінного постмодерністського роману / Т. Кисла // Українська література в загальноосвітній школі. – 2007. – № 5. – С. 11-14.
11. Козачок, Я. Вітчизняні традиції сучасного українського фемінізму / Я. Козачок // Українська література в загальноосвітній школі. – 2007. – № 2. – С. 5-10.
12. Коскін, В. Ірен Роздобудько: „Люди все бачать” : [про стрижневі моменти творчої натури Ірен Роздобудько] / В. Коскін // Слово Просвіти. – 2012. – 11-17 жовт. (№ 41). – С. 12,13. : фото.
13. Марушкевич, Л. Збагнути суть авторського задуму: конспект уроку-дослідження за твором „Що може пензлик” Ірен Роздобудько / Л. Марушкевич // Українська мова й література в середніх школах, гімназіях, ліцеях та колегіумах. – 2011. – № 7-8. – С. 91-94.
14. Ніколенко, О. Теорія та історія роману: роман у літературі ХІХ століття / О. Ніколенко // Всесвітня література в середніх навчальних закладах України. – 2007. – № 1. – С. 22-26.
15. Рижова, Г. П. Лінгвокультурні концепти сучасної „жіночої школи” / Г. П. Рижова // Українська література в загальноосвітній школі. – 2008. – № 2. – С. 38-40.

16. Рижова, Г. П. Новітня „жіноча проза”: жанрові озаки / Г. П. Рижова // Дивослово. – 2008. – № 3. – С. 56-58.
17. Розлуцький, І. До проблеми образу жінки в українській літературі / І. Розлуцький // Дивослово. – 2009. – № 5. – С. 56-60.
18. Фіалко, Д. Вона знає, що ми знаємо...: Ірен Роздобудько презентувала свої нові історії / Д. Фіалко // Урядовий кур'єр. – 2011. – 19 жовт. (№ 193). – С. 19.
19. Снігир, Т. Жіночі образи в українській літературі / Т. Снігир // Українська література в загальноосвітній школі. – 2006. – № 2. – С. 56.
20. Сценко, Л. Гендерне виховання старшокласників на уроках української літератури / Л. Сценко // Українська література в загальноосвітній школі. – 2008. – № 1. – С. 18-20.

Пропонуємо переглянути Інтернет-джерела:

1. Ірен Роздобудько – одна з найуспішніших українських письменниць / інтерв'ю з Ірен Роздобудько [Електронний ресурс]. – Електрон. дані. – Режим доступу: <http://sumno.com/th>. – Назва з титул. екрану. – Перевірено : 20.08.2012.

2. Шульга, Д. „Якби” Ірен Роздобудько [Електронний ресурс] / Інформаційний портал „Гречка” – Електрон. дані. – Режим доступу <http://gre4ka.info>. – Назва з титул. екрану. – Перевірено : 20.08.2012.

3. Ірен Роздобудько: книги [Електронний ресурс] / Сучасна українська книгосфера – Електрон. дані. – Режим доступу <http://www.avtura.com.ua>. – Назва з титул. екрану. – Перевірено : 20.08.2012.

4. Книжковий клуб [Електронний ресурс]. – Електрон. дані. – Режим доступу: <http://www.bookclub.ua/read/razdobudko>. – Назва з титул. екрану. – Перевірено : 20.08.2012.

5. ЛітАкцент. Ірен Роздобудько [Електронний ресурс]. – Електрон. дані. – Режим доступу: <http://litakcent.com/>. – Назва з титул. екрану. – Перевірено : 20.08.2012.

Зміст

1. Біографічні акценти Ірен Роздобудько – письменниця, журналістка, поетеса.....	3
2. Творчі нагороди та відзнаки.....	4
3. Хронологія художніх творів.....	5
4. Мовою критиків: штрихи творчого портрету Ірен Роздобудько.....	6
5. Бібліографія.....	12
6. Інтернет-джерела.....	15